

Sygn. akt D/OSD/15/2010

Za zgodność
z oryginałem

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]
z [REDAKTOWANE]

SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Magdalena Skirmuntt

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]
w składzie:

Patrycja Szalkiewicz – Przewodniczący
Jerzy Rawski – Sędzia
Andrzej Oryl – Sędzia sprawozdawca

Protokolant: Magdalena Skirmuntt

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: Błażeja Baumgarta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu [REDAKTOWANE] sprawy przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] wpisanemu na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] pod numerem [REDAKTOWANE] obwinionemu o to, że:

działając jako pełnomocnik z wyboru Pana [REDAKTOWANE] na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu w dniu [REDAKTOWANE], skierował w dniu [REDAKTOWANE] pismo procesowe uzupełniające apelację, wniesioną samodzielnie przez Pana [REDAKTOWANE] w dniu [REDAKTOWANE] od postanowienia Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] Wydział II Cywilny z dnia [REDAKTOWANE] (sygn. akt: [REDAKTOWANE]) w sprawie z wniosku Pana [REDAKTOWANE] z udziałem Pani [REDAKTOWANE] o podział majątku, do Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANE] Wydział I Cywilny, a następnie, otrzymawszy w dniu [REDAKTOWANE] wezwanie Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] Wydział II Cywilny do uzupełnienia braków formalnych apelacji w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji, skierował w dniu [REDAKTOWANE] r. pismo procesowe uzupełniające braki formalne apelacji ponownie do Sądu [REDAKTOWANE] wskutek czego obydwie pisma uzupełniające apelacje wpłynęły do Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] i Zachód [REDAKTOWANE] jako do Sądu właściwego, po upływie wyznaczonego terminu do uzupełnienia braków apelacji tj. po dniu [REDAKTOWANE] r., w konsekwencji czego apelacja Pana [REDAKTOWANE] została prawomocnie odrzucona jako apelacja, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie,

czym dopuścić się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością,

tj. o czyn z art. 64 ust. 1 pkt. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

o r z e k a:

1. uznać Obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, tj. o czyn z art. 64 ust. 1 pkt. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

**i wymierza za ten czyn:
karę upomnienia**

2. Kosztami postępowania w kwocie 1 662,15 zł (słownie: jeden tysiąc sześćset sześćdziesiąt dwa zł piętnaście groszy) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] - Sąd obciąża radcę prawnego [REDACTED]

Uzasadnienie

Dnia [REDACTED] do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] wpłynęła skarga Pana [REDACTED] w przedmiocie niewłaściwego świadczenia pomocy prawnej przez radcę prawnego [REDACTED]

W swojej skardze Pan [REDACTED] zarzucił wspomnianemu radcy prawnemu, niedopełnienie obowiązków podczas świadczenia pomocy prawnej w charakterze pełnomocnika procesowego w sprawie o podział majątku wspólnego. Jednocześnie [REDACTED] Jabłoński wniósł o nakazanie radcy prawnemu [REDACTED] zapłaty 40 000 zł tytułem odszkodowania za szkody, których doznał w wyniku przedmiotowego niedopełnienia obowiązków.

Pan [REDACTED] do swojej skargi załączył kopię dokumentu „zgłoszenie szkody”, datowanego na dzień [REDACTED], którego oryginał miał zostać przestany przez radcę prawnego [REDACTED] w [REDACTED] a z którego treści wynika, iż radca prawny [REDACTED] działając jako pełnomocnik z wyboru Pana [REDACTED] dwukrotnie skierował do niewłaściwego sądu pisma procesowe uzupełniające apelację złożoną samodzielnie przez Pana [REDACTED] od postanowienia Sądu Rejonowego [REDACTED] Prawobrzeże i Zachód [REDACTED] w sprawie podziału majątku wspólnego pomiędzy Panem [REDACTED]

Pismem z dnia [REDACTED] wezwano Pana [REDACTED] do sprecyzowania treści skargi oraz poinformowano go, iż nakazanie zapłaty odszkodowania leży poza zakresem kompetencji organów samorządu radcowskiego. Jednocześnie pouczono Pana [REDACTED] iż osoba poszkodowana może dochodzić swoich roszczeń na drodze postępowania przed sądem powszechnym.

Pismem z dnia [REDACTED] r. radca prawny [REDACTED] złożył wyjaśnienia, w których przyznał, iż w wyniku swojej nieuwagi dnia [REDACTED] przestał pismo uzupełniające apelację Pana [REDACTED] od postanowienia Sądu Rejonowego [REDACTED] Zachód [REDACTED] w sprawie o podział majątku wspólnego bezpośrednio do sądu drugiej instancji tj. [REDACTED], a następnie, w związku z otrzymaniem wezwania do uzupełnienia braków formalnych apelacji, przestany przez Sąd Rejonowy [REDACTED] Prawobrzeże i Zachód [REDACTED] ponownie przestał pismo uzupełniające brak apelacji bezpośrednio do Sądu Okręgowego [REDACTED]

Do swoich pisemnych wyjaśnień radca prawny [REDACTED] załączył: postanowienie Sądu Rejonowego [REDACTED] z dnia [REDACTED] r., apelację sporządzoną przez Pana [REDACTED] z dnia [REDACTED] r., postanowienie Sądu Rejonowego [REDACTED] z dnia [REDACTED] r., pełnomocnictwo procesowe udzielone przez Pana [REDACTED] radcy prawnemu [REDACTED] z dnia [REDACTED] r., list Pana [REDACTED] sporządzony odręcznie, pismo radcy prawnego [REDACTED] z dnia [REDACTED] r., pismo radcy prawnego [REDACTED] z dnia [REDACTED] r., zarządzenie Sądu Rejonowego [REDACTED] z dnia [REDACTED] r., pismo radcy prawnego [REDACTED] z dnia [REDACTED] r., pismo z Sądu Okręgowego [REDACTED] z dnia [REDACTED]

pismo z Sądu Okręgowego [REDAKTOR] z dnia [REDAKTOR] r., postanowienie Sądu Rejonowego [REDAKTOR] z dnia [REDAKTOR] r., zażalenie z dnia [REDAKTOR] r., postanowienie Sądu Okręgowego w [REDAKTOR] z dnia [REDAKTOR] r., Pismo Pana [REDAKTOR] z dnia [REDAKTOR] r.; pismo radcy prawnego [REDAKTOR] do [REDAKTOR] z dnia [REDAKTOR] r., pismo radcy prawnego [REDAKTOR] pismo z [REDAKTOR] r., pismo radcy prawnego [REDAKTOR] z dnia [REDAKTOR] r. do [REDAKTOR], pismo [REDAKTOR] z dnia [REDAKTOR]

Postanowieniem z dnia [REDAKTOR] r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Radzie Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR] wszczął dochodzenie w sprawie skierowania przez radcę prawnego [REDAKTOR] pisma procesowego uzupełniającego apelację od postanowienia Sądu Rejonowego [REDAKTOR] (sygn. akt: [REDAKTOR]), w sprawie z wniosku Pana [REDAKTOR] z udziałem Pani [REDAKTOR] o podział majątku, do sądu niewłaściwego, a następnie skierowania przez ww. radcę prawnego – w wyniku wezwania sądu do uzupełnienia braków formalnych apelacji – pisma procesowego uzupełniającego braki formalne apelacji ponownie do sądu właściwego, wskutek czego oba pisma uzupełniające apelacje wpłynęły do sądu właściwego po upływie wyznaczonego terminu do uzupełnienia braków apelacji, a w konsekwencji apelacja została prawomocnie odrzucona, czyli naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością.

W dniu [REDAKTOR] r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Radzie Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR] wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów radcy prawnemu [REDAKTOR] który następnie został przesłuchany w charakterze Obwinionego dnia [REDAKTOR] r. Podczas przesłuchania radca prawny [REDAKTOR] potwierdził swoje wcześniejsze wyjaśnienia i przyznał się do zarzuczanych mu czynów.

Ustosunkowując się do wezwania na przesłuchanie Pan [REDAKTOR] potwierdził swoje oświadczenia składane w skardze, informując jednocześnie, iż z powodu braku środków nie będzie się stawiał celem złożenia wyjaśnień osobiście. Pokrzywdzony oświadczył także że „to co popełnił panik [REDAKTOR] macie na piśmie od [REDAKTOR] Ja więcej też wam nie powiem”.

Wnioskiem z dnia [REDAKTOR] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wystąpił do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR] o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego [REDAKTOR] zarzucając mu popełnienie czynu z art. 64 ust. 1 pkt. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w ten sposób, że działając jako pełnomocnik z wyboru Pana [REDAKTOR] na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu w dniu [REDAKTOR] r., skierował w dniu [REDAKTOR] r. pismo procesowe uzupełniające apelację, wniesioną samodzielnie przez Pana [REDAKTOR] w dniu [REDAKTOR] r. od postanowienia Sądu [REDAKTOR] Wydział I Cywilny z dnia [REDAKTOR] r. (sygn. akt: [REDAKTOR]) w sprawie z wniosku Pana [REDAKTOR] z udziałem Pani [REDAKTOR] o podział majątku, do Sądu Okręgowego w [REDAKTOR] a następnie, otrzymawszy w dniu [REDAKTOR] r. wezwanie Sądu Rejonowego [REDAKTOR] Wydział II Cywilny do uzupełnienia braków formalnych apelacji w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji, skierował w dniu 02.11.2009 r. pismo procesowe uzupełniające braki formalne apelacji ponownie do Sądu Okręgowego w [REDAKTOR] Wydział I Cywilny, wskutek czego obydwa pisma uzupełniające apelację wpłynęły do Sądu Rejonowego [REDAKTOR] Wydział [REDAKTOR], jako do Sądu właściwego, po upływie wyznaczonego terminu do uzupełnienia braków apelacji tj. po dniu [REDAKTOR] r., w konsekwencji czego apelacja Pana [REDAKTOR] została prawomocnie odrzucona jako apelacja, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

W przedmiotowej sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Postanowieniem z dnia [REDAKTOWANO] r., wydanym w sprawie toczącej się pod sygn. akt: [REDAKTOWANO] Sąd Rejonowy [REDAKTOWANO] Cywilny ustalił udziały w majątku wspólnym Pana [REDAKTOWANO] i Pani [REDAKTOWANO] na odpowiednio 30% i 70 %.

Dowód: postanowienie z dnia [REDAKTOWANO] r. (k. 13-21).

Dnia [REDAKTOWANO] r. Pan [REDAKTOWANO] - przebywający ówczasnie w areszcie śledczym w [REDAKTOWANO] - wniósł, bez uprzedniego złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia, sporządzoną samodzielnie, apelację od powyższego wyroku, wnosząc jednocześnie o przyznanie mu pomocy prawnej z urzędu.

Dowód: apelacja z dnia [REDAKTOWANO] r. (k.22-23).

Wspomniany wniosek został jednak oddalony przez Sąd Rejonowy [REDAKTOWANO] Prawobrzeże i Zachód [REDAKTOWANO] Wydział [REDAKTOWANO] postanowieniem z dnia [REDAKTOWANO] r.

Dowód: postanowienie z dnia 23.08.2009 r. (k.24-25).

W związku z zaistniałą sytuacją Pan [REDAKTOWANO] za pośrednictwem swojego ojca nawiązał kontakt z radcą prawnym [REDAKTOWANO] i zlecił mu prowadzenie sprawy przed Sądem drugiej instancji. W dniu [REDAKTOWANO] r. [REDAKTOWANO] udzielił [REDAKTOWANO] pisemnego pełnomocnictwa.

Dowód:

1. pełnomocnictwo z dnia [REDAKTOWANO] r. (k. 26),
2. list Pana [REDAKTOWANO], napisany odręcznie (k. 27-28).
3. pismo wyjaśniające [REDAKTOWANO] (k. 11),
4. wyjaśnienia [REDAKTOWANO] (k. 83),
5. pismo Pana [REDAKTOWANO] (k.111)

Po zapoznaniu się z aktami sprawy, w tym z uzasadnieniem postanowienia z dnia [REDAKTOWANO] r., radca prawny [REDAKTOWANO] sporządził pismo procesowe, datowane na [REDAKTOWANO] r., uzupełniające apelację poprzez sformułowanie zarzutów wobec zaskarżonego postanowienia. W tym samym dniu pismo zostało nadane w urzędzie pocztowym. Pismo zostało zaadresowane i skierowane do Sądu Okręgowego [REDAKTOWANO] - I Wydział Cywilny, [REDAKTOWANO]

Dowód:

1. wyjaśnienia [REDAKTOWANO] (k. 83),
2. pismo wyjaśniające [REDAKTOWANO] (k. 11),
3. pismo procesowe z dnia [REDAKTOWANO] r. (k. 30-39),
4. pismo Pana [REDAKTOWANO] (k.111).

Następnie wezwaniem do uzupełnienia braków, doręczonym dnia [REDAKTOWANO] r., Sąd Rejonowy [REDAKTOWANO] zobowiązał radcę prawnego [REDAKTOWANO] do uzupełnienia braków formalnych apelacji. Radca prawny [REDAKTOWANO] sporządził pismo procesowe, datowane na [REDAKTOWANO] r., w którym uzupełnił apelację wnioskodawcy zgodnie z wezwaniem Sądu oraz dołączył do niego odpis pisma z dnia [REDAKTOWANO] r. Tak sporządzone pismo zostało zaadresowane i skierowane do Sądu Okręgowego [REDAKTOWANO] - I Wydział Cywilny, [REDAKTOWANO] Szczecin, za pośrednictwem listu poleconego nadanego dnia [REDAKTOWANO] r.

Dowód:

1. wezwanie z dnia [REDAKTOWANO] r. (k. 40),
2. pismo procesowe z dnia [REDAKTOWANO] r. (k 41).

Postanowieniem z dnia [REDAKTOWANO] r. Sąd Rejonowy [REDAKTOWANO] odrzucił apelację [REDAKTOWANO] wskazując w uzasadnieniu, iż wobec doręczenia pełnomocnikowi wnioskodawcy wezwania do uzupełnienia braków formalnych apelacji w dniu [REDAKTOWANO] r., w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji, termin do wykonania zobowiązania upłynął z dniem [REDAKTOWANO] r. Sąd stwierdził, iż nadane dnia [REDAKTOWANO] r. pismo zawierające uzupełnienie apelacji, zostało skierowane do Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANO] który po otrzymaniu przekazał je do Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANO] Cywilny Odwoławczy, który z kolei przekazał je w dniu 10.11.2009 r. do Sądu Rejonowego [REDAKTOWANO] do którego pismo to wpłynęło dopiero dnia [REDAKTOWANO], a tym samym już po terminie. Sąd podniósł nadto, że w ww. piśmie pełnomocnik nie wskazał wartości przedmiotu zaskarżenia oraz nie dołączył doń odpisu apelacji oraz że pismo zostało złożone w dwóch egzemplarzach, zamiast w trzech, a w postępowaniu występuje 3 uczestników: wnioskodawca, [REDAKTOWANO]. W związku z powyższym, na podstawie art. 370 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc, Sąd odrzucił apelację wnioskodawcy.

Dowód: postanowienie z dnia [REDAKTOWANO] r. (k. 44-45).

Dnia [REDAKTOWANO] r. radca prawny [REDAKTOWANO] wniósł zażalenie na wspomniane postanowienie o odrzuceniu apelacji, które jednak zostało oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego [REDAKTOWANO] Odwoławczy z dnia [REDAKTOWANO]. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że oddanie pisma w urzędzie pocztowym jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu jedynie wówczas, gdy przesyłka została skierowana do właściwego Sądu. W przypadku natomiast skierowania pisma do Sądu niewłaściwego, dla zachowania terminu jego wniesienia decydująca jest data nadania pisma przez Sąd niewłaściwy do sądu właściwego w urzędzie pocztowym, a w przypadku przekazywania niewłaściwie skierowanej korespondencji poprzez wewnętrzną służbę doręczeniową, pismo wywołuje skutki prawne, gdy przed upływem zakreślonego terminu wpłynęło do Sądu właściwego. Sąd zauważył ponadto, że zarówno pismo z dnia [REDAKTOWANO] r. jak i pismo z dnia [REDAKTOWANO] r., zostały skierowane do sądu niewłaściwego. Pismo z dnia [REDAKTOWANO] r. wpłynęło do Sądu właściwego w dniu [REDAKTOWANO] r., a pismo z dnia [REDAKTOWANO] r. wpłynęło do Sądu właściwego w dniu [REDAKTOWANO] r., w sytuacji gdy termin do uzupełnienia braków apelacji upływał z dniem [REDAKTOWANO] r.

Dowód: 1.zażalenie z dnia [REDAKTOWANO] r. (k. 46-50),
2.postanowienie z dnia [REDAKTOWANO] r. (k. 51-54).

Radca prawny [REDAKTOWANO] poinformował Pana [REDAKTOWANO] zarówno o zapadłych w sprawie orzeczeniach jak i o popełnionych przez siebie błędach. Jednocześnie obwiniony przeprosił za swoje zachowanie i udzielił informacji na temat procedury dochodzenia odszkodowania od Ubezpieczyciela, wyjaśniając w szczególności, iż warunkiem rozpoczęcia procedury jest wyartykułowanie przez pokrzywdzonego „swoich pretensji”.

Dowód: 1. pismo wyjaśniające [REDAKTOWANO] (k. 11),
2. wyjaśnienia [REDAKTOWANO] (k. 83),

Pismem z dnia [REDAKTOWANO] r. [REDAKTOWANO] zgłosił [REDAKTOWANO] żądanie zapłaty odszkodowania w kwocie 40.000 zł, a obwiniony przestał je do [REDAKTOWANO] dnia [REDAKTOWANO] r. wraz z pismem zawierającym zgłoszenie szkody. O dokonaniu powyższych czynności obwiniony powiadomił pisemnie Pana [REDAKTOWANO]. Pismem z dnia 24.05.2010 r., skierowanym do [REDAKTOWANO] radca prawny [REDAKTOWANO] uzupełnił zgłoszenie szkody o wymagane przez ubezpieczyciela informacje i dokumenty.

Dowód: 1.pismo [REDAKTOWANO] z dnia 10.04.2010 r. (k. 55).
2.pismo radcy prawnego [REDAKTOWANO] do [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO] z dnia [REDAKTOWANO] r. (k. 56-57).

3. pismo radcy prawnego [REDAKTOR] do Pana [REDAKTOR] z dnia [REDAKTOR] r. (k. 58).

4. pismo radcy prawnego [REDAKTOR] do [REDAKTOR] w [REDAKTOR] z dnia [REDAKTOR] r. (k. 59-62).

Pismem z dnia [REDAKTOR] r. ubezpieczyciel poinformował Pana [REDAKTOR] że chociaż w przedmiotowej sprawie spełniona została przestępka zawinionego działania (zaniechania) ubezpieczonego radcy prawnego, to jednak nie jest możliwe ustalenie drugiej koniecznej przestępki: stwierdzenie, że zaistniał adekwatny związek przyczynowy pomiędzy nieusunięciem braków formalnych apelacji przez radcę prawnego, a powstaniem szkody. W konsekwencji ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania.

Dowód: pismo [REDAKTOR] skierowane do Pana [REDAKTOR] z dnia [REDAKTOR] r. (k. 63-65).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Stawiane Obwinionemu radcy prawnemu zarzuty okazały się w całości zasadne.

Z wyjaśnień złożonych przez Obwinionego w toku postępowania przygotowawczego oraz z treści pełnomocnictwa udzielonego mu przez Pana [REDAKTOR] niezbieżnie wynika, iż wspomniany radca prawny podjął się reprezentowania Pokrzywdzonego w sprawie o podział majątku, w szczególności zaś podjął się złożenia w imieniu Pokrzywdzonego pism uzupełniających apelację z dnia [REDAKTOR] r. od postanowienia Sądu Rejonowego [REDAKTOR] Wydział [REDAKTOR] z dnia [REDAKTOR] r.

Podpisy znajdujące się na pismach procesowych, których celem było uzupełnienie apelacji, datowanych na [REDAKTOR] r. oraz [REDAKTOR] r., jak również wyjaśnienia złożone przez Obwinionego potwierdzają natomiast, że wspomniane pisma zostały sporządzone, podpisane, zaadresowane przez Obwinionego.

Z kolei, teść wspomnianych pism jak również treść doręczonego Obwinionemu wezwania do uzupełnienia braków z dnia [REDAKTOR], wykazuje wyraźnie, iż Obwiniony musiał zdawać sobie sprawę, że apelacja w kształcie przygotowanym i złożonym przez Pokrzywdzonego narusza postanowienia art. 368 K.p.c., a tym samym, że jej nieuzupełnienie spowoduje odrzucenie środka zaskarżenia, na mocy art. 370 K.p.c.

W świetle obowiązujących przepisów K.p.c. oraz ich aktualnej wykładni, a także wobec treści wezwania do uzupełnienia braków z dnia [REDAKTOR] r. oczywistym jest, że pisma uzupełniające braki formalne apelacji winny zostać skierowane do Sądu Rejonowego [REDAKTOR] Wydział Cywilny.

Resumując, należy stwierdzić, iż w przedmiotowej sprawie wątpliwości nie budzą: fakt popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, osoba sprawcy, ani też żadne inne okoliczności popełnienia zarzucanego czynu.

Zgodnie z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) radca prawny i aplikant radcowski podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej:

- 1) za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego;
- 2) za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki radcy prawnego.

Ustalając zakres odpowiedzialności radcy prawnego wynikający z pierwszego z powyższych punktów, niewątpliwie należy mieć na uwadze przepisy z art. 3 ust. 2, art. 4 oraz art. 6 ustawy o radcach prawnych. Dwa ostatnie z przywołanych przepisów wskazują sposób

wykonywania zawodu radcy prawnego, który polega na świadczeniu pomocy prawnej, w szczególności zaś na występowaniu przed sądami i urzędami. Z treści art. 3 ust.2 przywołanej ustawy wynika natomiast, iż prawidłowe wykonywanie zawodu radcy prawnego winno polegać na działaniu ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego. Biorąc powyższe pod uwagę uważać należy, że radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za takie działania bądź zaniechania, powstałe przy świadczeniu przez niego pomocy prawnej, którym przypisać można cechę tzw. „zawodowej niestaranności”. Za „zawodową niestaranność” z pewnością mogą zostać uznane takie zachowania radcy prawnego, które wykazują nieznajomość bądź niedostateczną znajomość obowiązujących przepisów prawa jak i ich wykładni. Niestarannością zawodową określane będą ponadto wszelkie zachowania naruszające zasady ujęte w obowiązującym Kodeksie Etyki Radcy Prawnego. Działania bądź zaniechania radcy prawnego muszą być przy tym przez niego zawinione, a zatem zachowania te muszą stanowić podstawę do postawienia radcy prawnemu zarzutu.

Drugą podstawę odpowiedzialności zawodowej radcy prawnego może stanowić naruszenie ślubowania radcowskiego lub zasad etyki radcy prawnego zawartych obecnie w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego. Podana w art. 27 ustawy o radcach prawnych, rola ślubowania radcowskiego nakazuje wypełnianie obowiązków zawodowych sumiennie i zgodnie z przepisami prawa lub zasadami etyki radcowskiej. Art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowi natomiast, że czynności zawodowe winny być wykonywane zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością.

W niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dopatrzył się w zachowaniu Obwinionego podstawy odpowiedzialności dyscyplinarnej w oparciu o obie powołane przesłanki. Przede wszystkim bowiem działaniom wyżej wymienionego radcy prawnego zarzucić należy brak zawodowej staranności polegający na złożeniu pism stanowiących uzupełnienie braków formalnych złożonego przez Pokrzywdzonego środka zaskarżenia do niewłaściwego rzeczowo sądu. Powyższe działania spowodowały w konsekwencji sytuację, w której pisma zawierające uzupełnienie braków formalnych apelacji wpłynęły do sądu właściwego po upływie terminu sądowego określonego w wezwaniu z dnia [REDAKOWANE] r. W następstwie opisanego działania apelacja pokrzywdzonego została odrzucona.

Polska procedura cywilna, w przeciwieństwie do np. procedury karnej (por. art. 125 K.p.k), nie zawiera normy prawnej stanowiącej, iż omyłkowe złożenie pisma procesowego do sądu niewłaściwego powoduje zachowanie terminu do dokonania takiej czynności. Błędne wystanie pisma procesowego przez Obwinionego, występującego w charakterze pełnomocnika procesowego, pozbawiło zatem Pokrzywdzonego prawa do rozpoznania jego sprawy w drugiej instancji. Resumując, powyższe zachowanie Obwinionego wyczerpało znamiona czynu określonego w art. 64 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych.

Działania radcy prawnego [REDAKOWANE] cechował ponadto brak sumiennosci polegający na nieustaleniu, od którego sądu pochodzi otrzymane przez niego wezwanie do uzupełnienia braków formalnych z dnia [REDAKOWANE] r. i ponownym skierowaniu pisma wykonującego zobowiązanie bezpośrednio do sądu wyższej instancji. Powyższe uzasadnia zatem odpowiedzialność Obwinionego na podstawie art. 64 ust.1 pkt 2 w ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Ustalając wymiar kary, Sąd wziął pod uwagę nie tylko opisaną powyżej konsekwencję uchybień Obwinionego przy wykonywaniu zawodu, ale również postawę radcy prawnego [REDAKOWANE] który przyjął na siebie całą odpowiedzialność za popełniony czyn, poinformował poszkodowanego o swoich błędach oraz przeprosił za ich popełnienie. Co równie istotne, Obwiniony podjął również próbę usunięcia negatywnych skutków swoich zaniedbań, zarówno tych procesowych - poprzez złożenie zażalenia na odrzucenie apelacji, jak i ewentualnych skutków finansowych - poprzez zgłoszenie szkody do swojego ubezpieczyciela oraz instruowanie Pokrzywdzonego o działaniach które powinien on podjąć

celem uzyskania odszkodowania. Również w czasie dochodzenia raca prawny [REDAKTED] znacząco przyczynił się do przyspieszenia postępowania przedstawiając kompletne akta sprawy prowadzonej w imieniu i na rzecz Pana [REDAKTED] oraz udzielając obszernych wyjaśnień, których treść potwierdzona została przez Pokrzywdzonego.

Zważywszy również, iż z akt osobowych radcy prawnego [REDAKTED] wynika, iż dotychczas nie był on karany dyscyplinarnie, a jedynie udzielono mu ostrzeżenia dziekańskiego, Sąd uznał, iż kara w wymiarze upomnienia odpowiadać będzie zarówno stopniowi winy przy popełnieniu czynu, szkodliwości czynu, jak również spowoduje osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych wymierzonej kary.

Tytułem wyjaśnienia należy podkreślić, iż zgodnie z przepisami ustawy o radach prawnych Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzeka o odpowiedzialności dyscyplinarnej - nie zaś o odpowiedzialności odszkodowawczej - członków samorządu radcowskiego. Dodatkowo, wymierzając karę, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny związany jest katalogiem kar zawartym w art. 65 ustawy o radcach prawnych, który nie przewiduje możliwości zasądzenia na rzecz pokrzywdzonego jakichkolwiek kwot pieniężnych, w tym również w postaci odszkodowania.

W świetle powyższego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie był właściwy do rozpoznania, a tym bardziej nie mógł uwzględnić zawartego w skardze żądania zapłaty odszkodowania.

Biorąc pod uwagę fakt, iż wyjaśnienia Obwinionego przyznającego się do winy były spójne i logiczne oraz nie budziły wątpliwości, zaś w pismach kierowanych do organów Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] Pokrzywdzony zapowiedział, iż nie zamierza stawić się na rozprawie oraz, że potwierdza wyjaśnienia składane przez Obwinionego, w związku z uzyskaniem stosownej zgody od obecnych stron, celem przyspieszenia postępowania, w przedmiotowej sprawie uzasadnionym było zastosowanie przez Sąd art. 388 K.p.k w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, i przeprowadzenie postępowania dowodowego częściowo - z pominięciem dowodu z zeznań Pokrzywdzonego.

W przedmiotowej sprawie Sąd zdecydował się uznać złożony przez Obwinionego wniosek o wydanie wyroku skazującego, w wymienionym wymiarze, albowiem spełnione zostały wszelkie przesłanki z art. 387 K.p.k w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych. Stosowny wniosek został zgłoszony przez Obwinionego do chwili zakończenia pierwszego przysłuchania na rozprawie, okoliczności popełnienia deliktu dyscyplinarnego nie budzą wątpliwości, wnioskowi nie sprzeciwił się Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ani pokrzywdzony należycie powiadomiony o terminie rozprawy i pouczony o możliwości zgłoszenia przez obwinionego tego wniosku, zaś cele postępowania dyscyplinarnego w szczególności w postaci: zakończenia sprawy w rozsądnym terminie, ustalenia okoliczności czynu, wykrycia sprawcy deliktu i pociągnięcia go do odpowiedzialności dyscyplinarnej przy uwzględnieniu prawnie chronionych interesów pokrzywdzonego - zostały zachowane pomimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] orzekając o kosztach postępowania dyscyplinarnego działał na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002r. Nr 123 poz. 1059 ze zm.), biorąc pod uwagę wszystkie poniesione w związku z tym postępowaniem wydatki.

Od niniejszego orzeczenia służy stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia. Do odwołania należy załączyć odpis odwołania dla wszystkich stron.

Patrycja Szalkiewicz

Jerzy Rawski

8

Andrzej Oryl

